

Гео Милев

В този час на вечерни
измами...

Ich liebe die hektischen, schlanken
Narzissen mit blutrotem Mund...

Felix Doermann

В този час на вечерни измами
мълча и печално предричам
предсецам, че туй що обичам
е болна надежда в душата ми:

Обичам нервозните, болни
нарциси с уста разкъравени –
сред сумрачни стаи, безволни
в самотност и страх изоставени –

обичам онез безсърдечни
смарагди – зелени и лунни –
мечти болноострунни, далечни,
пречупени в сънни лагуни –

обичам змиите унесени
в див танец – тъй хладни, тъй ярки –
обичам полетата есенни
с петна многоцветни и жарки –

и тези жени меланхолни,
с лица изморени и бледи
– обичам усмивките болни,
смеха им над скучни поети –

обичам горящите здания
– сред ужас, и вечер, и буря –
и техните страшни сияния
на стари канали в лазура –

обичам аз всичко, което
е пурпур в кантика печална –
и болно посипва сърцето
с ридаета пепел кристална:

– тъй както ти, странна! гадаеща!

заплиташ с усмихнати взори
душата ми в мрежа ласкаеща
от влюбени тихи умори.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11283>]